

ZOBACZ JEZUSA

**Wizja Ellen G. White zapisana w
„Doświadczenia i Widzenia oraz
Dary Ducha”, s. 64-65**

Wydawało mi się, że siedziałam zrozpaczona, z twarzą zakrytą rękoma i myślałam, że gdyby Jezus był na ziemi, udałabym się do Niego, upadła Mu do nóg i opowiedziałam Mu o wszystkich moich cierpieniach. On nie odwróciłby się ode mnie, ale przeciwnie, zlitowałby się nade mną, a ja bym Go miłowała i zawsze Mu służyła.

Właśnie wtedy otworzyły się drzwi i weszła osoba o wspaniałej postawie i pięknym obliczu. Przyglądając mi się ze współczuciem rzekła: „Czy pragniesz widzieć Jezusa? On jest tutaj i jeśli chcesz, możesz Go zobaczyć. Weź wszystko co masz i chodź za mną.”

Słuchałam tych słów z niewypowiedzianą radością i zadowolona bardzo, zabrałam moją niewielką własność, różne cenne ozdóbki i poszłam za moim przewodnikiem.

On zaprowadził mnie do stromych i widocznie chwiejnych schodów.

Gdy zaczęłam wchodzić po stopniach, polecił mi patrzeć w górę, abym nie dostała zawrotu głowy i nie upadła, gdyż wielu innych, którzy wchodzili po stopniach, spadło, nie dochodząc szczytu.

Wreszcie doszliśmy do ostatniego stopnia i stanęliśmy przed drzwiami.

Tutaj mój przewodnik polecił mi zostawić wszystkie moje rzeczy, które przyniosłam ze sobą. Chętnie to uczyniłam,

a wtedy otworzył drzwi i kazał mi wejść.

W następnym momencie stałam już przed Jezusem. Nie można było się pomylić co do tego pięknego oblicza. Taki promienny wyraz życzliwości i majestatu nie mógł należeć do nikogo innego.

Kiedy spojrzał na mnie, natychmiast wiedziałam, że dobrze Mu są znane wszystkie szczegóły mojego życia, jak również wszelkie moje wewnętrzne myśli i uczucia.

Odczuwając, że nie jestem w stanie znieść Jego badawczego wzroku, usiłowałam zastąpić się przed Jego spojrzeniem, lecz On z uśmiechem podszedł do mnie i położywszy rękę na mojej głowie rzekł: „Nie bój się”!

Brzmienie Jego słodkiego głosu przeniknęło moje serce, napętniając je taką błogością, jakiej dotąd nigdy nie zaznałam.

**Czułam się nadzwyczaj szczęśliwą,
abym mogła przemówić słowo, ale
opanowana nieopisaną radością
padłam Mu do nóg.**

**Kiedy leżałam tak bezradna na
ziemi, przesuwały się przede mną
sceny piękna oraz chwały. Zdawało
mi się, że osiągnęłam już
bezpieczeństwo i spokój nieba.**

Wreszcie wróciły mi siły i podniosłam się z ziemi. Miłującymi oczyma Jezus patrzył na mnie, a Jego uśmiech napętniał moją duszę radością. Jego obecność napętniała mnie świętą czią oraz niewystłowioną miłością.

Mój przewodnik otworzył teraz drzwi i wyszliśmy oboje.

Potem kazał mi zabrać wszystkie moje rzeczy, które pozostawiłam przed drzwiami.

Gdy już to uczyniłam, podał mi zielony, mocno zwinięty sznurek. Polecił mi przyłożyć go do serca i jeśli bym kiedykolwiek chciała zobaczyć Jezusa, muszę ten sznurek wyjąć i rozwinąć go tak daleko, jak tylko będę mogła. Przestrzegł mnie, abym nie trzymała go długo zwiniętym, bo by się poplątał i trudno byłoby go na nowo rozwinąć.

Przycisnęłam sznurek do serca i uradowana, schodziłam po wąskich schodach, chwając Pana, opowiadając wszystkim tym których spotkałam, gdzie mogą znaleźć Jezusa.

Sen ten dodał mi nadziei. Moim zdaniem, ów zielony sznurek był dla mnie symbolem wiary, a piękno i prostota polegania na Bogu, zaczęła świtać w mojej zaćmionej duszy.

